

Universitätsbibliothek Paderborn

**Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio
XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum
Theologis ac præcipuè Societatis Jesu**

Estrix, Aegidius

Moguntiæ, 1679

Propositio V. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum
in vita eliceret, condemnare non audemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42472

PROPOSITIO V.

AN peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audemus.

Autorem hujus propositionis esse jubet accusator P. Antonium Surmont lib. de la defense de la vertu, Vasquez citatum ab Escobario & Tamburinum lib. 2. c. 3. n. 2.

Quod attinet ad Antonium Surmont, nemmo est inter Theologos Religiosos, qui vocetur hoc nomine. Fortasse nominatum voluit Sirmundum, contra quem multa effutavit Montaltius in damnatis epistolis. Si Montaltio credimus, docuit Sirmundus, non esse præceptum charitatis, quod sit diversum à reliquis præceptis omnibus. A notâ hujus doctrinæ vindicatus est pridem responsus quodam ad literas Provinciales, tamquam qui solum negaverit specialem charitatis obligacionem esse juris divini positivi: non negaverit autem, imò docuerit, esse juris divini naturalis, solumque sumpserit explicandam cogitationem D. Thomæ haud satis claram in hac materia.

Quando etiam id, quod vult Montaltius,

A

do-

2

docuisset Sirmundus, fecisset, quod Autores
ante ipsum gravissimi, cum id licebat, etiam
Lovanienes doctores: de quibus adiri potest
tractatus in 45. Propositiones Erud. D. Nico-
lai du Bois. Habuisset quoque adversantes sibi
Jesuitas communissimè Valentiam, Suarez,
Hurtadum de Mendoza, Card. Toletum, de
Torres, Amicum, Filiucium, Fagundez,
Thomam Sanchez, Layman, Baldellum, Co-
ninck, Arriagam, Castropalao, &c.

Gabrielem Vasquez non legit Accusator,
sed citari ait ab Escobario, legitne Escobarium?
familiarior huic factioni est Montaltius, qui
epistola 10. citavit Escobarium Tr. 1. exam. 2.
n. 21. atque ab hoc citatum Vasquez, tam-
quam docuerit, sufficere si diligamus Deum
in fine vitæ: ubi autem id docuit Vasquez?
locus ab Escobario citatur in 1. 2. tom. 4. q.
86. a. 2. At Vasquez nullum scripsit tom. 4.
in 1. 2. scripsit verò tom. 4. in 3. p. ubi q. 86.
a. 2. quæstio affinis præsenti invenitur de obli-
gatione contritionis. Tanto circuitu quæren-
dus fuit locus, ubi Vasquez reus agitur per
testes de auditu, ut loquimur, & mediator
alios, aliosque.

Atqui Vasquez illo Art. 2. nihil habet,
quod ad præsentem quæstionem aliquo modo
pertineat, præterquam dub. 5. ubi solum defi-
nit, non esse obligationem contritionis sta-

tim à commisso peccato , & dub. 6. ubi quærit , quo alio tempore determinato obliget præceptum contritionis : docet verò , per se non obligare in omnibus illis casibus , qui à variis recensentur , ante articulum mortis : per se , inquam : *Nos enim , inquit , non negamus , in multis casibus esse obligationem contritionis , SED DICIMUS , EAM ESSE OBLIGATIONEM CHARITATIS.* Hæc verba perpendat accusator : manifestè enim sequitur , non negasse Vasquez præceptum charitatis in multis aliis casibus obligare extra articulum mortis ; etsi id negaverit de præcepto contritionis *per se* : in quo secutus est Cajetanum , Canum , imo & D. Thomam , plurimosque alios .

Si cui libuerit plus aliquid moliri contra Vasquez , ad sumnum obtinebit , me haud invito , illum docuisse , non posse à nobis designari tempus certum , quo obliget præceptum charitatis , contra eos qui designarunt dies festos aut Dominicos , aliaque tempora .

Tamburinus l. 2. c. 3. n. 2. vindicatus est pridem à Guilielmo le Maire in Statera Saulis Exregis sect. 1. c. 5. §. 1. Qui solum docuerit in hac materia , præceptum charitatis non obligare pro aliquo tempore determinato ; nisi quando debet justificari peccator . Hanc verò constat esse communissimam doctrinam ,

neque ab ALEXANDRO VII. neque ab INNOCENTIO XI. damnatam.

Veros Patronos damnatae propositionis promptum erit exhibere, cum in 65. Propositiones plenior Tractatio requiretur. Unum tamen alterumve ex iis, quos pluris aestimat, quam Religiosos Theologos, habeat Accusator.

Jacobus Pontanus Lovaniensis Doctor die 17. Aprilis 1652. Thesim hanc defendit: *Præceptum affirmativum de diligendo Deo supra omnia per se obligat in mortis articulo, & aliquoties in vita. NON EST TAMEN IMPROBABLE EXTRA MORTIS ARTICULUM IN VITA NUMQUAM OBLIGARE.* Hic ergo, ut autumo, id affirmantem condemnare non auderet; ut habet propositio.

At verò Lovaniensis Doctor, cuius nomen non proditur, die 21. Februarii 1619. ea dedit, quæ si Vasquez vel alias de hoc genere Theologus dedisset, avidè sine dubio arripuissest Accusator, quando occurrisserent: Thesim illo die propugnatam Lovanii hanc tenet: *Præceptum hoc obligare hominem ratione propria honestatis statim post rationis usum, non placet. TEMPUS ENIM ISTUD PRÆTER MORTIS ARTICULUM NON FACILE DESIGNES.* Ratione tamen alterius operis sape obligat, quod scilicet sine actuali Dei amore prestari nequit. De hoc quidem nemo dubitavit umquam.

Acci.

5

Accipiat quoque Adrianum Lovaniensem
Doctorem, qui quodlib. 7. punto 4. litt. E.
sic docuit : *Obligamur necessitate præcepti ali-*
quando referre omnia in Deum &c. Et licet quidam
ex hoc inferre velint, omnem actum culpabilem
esse, qui non in Deum actu, vel virtualiter refera-
tur; mihi sufficit quod PRO ALIQUO TEMPORE,
quo sibi occurrit obligatio hujus præcepti, nisi refe-
rantur, sint immunes à culpa. Ibidem litt. G. obli-
gat istud præceptum, non solum ad vitandum odium,
sed PRO ALIQUANDO ad actum elicitum. Ex
his quidem plus non intelligo quam præcep-
tum illud obligare pro aliquando, pro aliquo
tempore, quo occurrit obligatio; quod & illi do-
cent, qui asserunt non nisi semel obligare in
vita.

Importunus sim si hoc loco producam Lo-
vanienses Doctores, qui docuerunt præcep-
tum charitatis non dari diversum à reliquis
præceptis. Præstitum hoc est alibi pridem loco
magis opportuno. Non ergo accusatorem
imitabor, qui, cum penuria laboraret idoneo-
rum autorum propositionis, Sirmundum &
Tamburinum obtrusit, quorum causa alibi
fuit ventilanda, neque ad hunc locum proprié-
pertinet.

A 3

PRO-